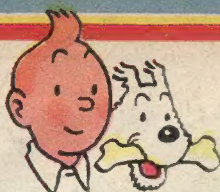

KUIFJE

WEEKBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR
ACHTSTE JAARGANG —
PRIJS : 6 Frs - IN NEDERLAND 40 Cts
52

Gelukkig Nieuw-jaar!

IN DIT NUMMER
EEN NIEUW TEKENVERHAAL
VAN HERGE
DE AVONTUREN VAN
JO, JETJE en JOKKO,
IN
DE NAJAVALLEI
EN ONS VOLLEDIG VERHAAL
VRIJHEID OF DOOD!
TEKENINGEN VAN J. GRATON
TEKST VAN Y. DUVAL

Juni 1940. Frankrijk was niet in staat weerstand te bieden aan het Duitse leger. Maarschalk Pétain, tot Frans Staatschef benoemd, tekende met Hitler de wapenstilstand. Van dit ogenblik af was Frankrijk in twee delen gesplitst : de Bezette en de Vrije Zone.

De Franse vloot kreeg de toelating zich terug te trekken in de oorlogshaven van Toulon, in de vrije zone, op voorwaarde dat ze niet meer aan de gevechten zou deelnemen.

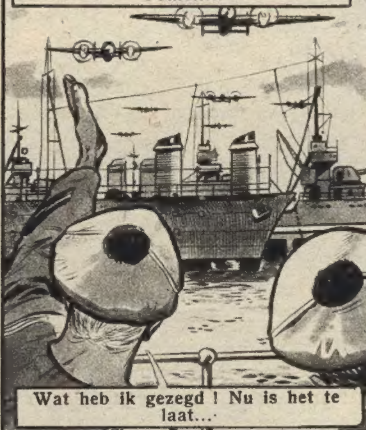

Mijnheer, ik wens met de admiraal te spreken ! Dadelijk!
Te laat, mijnheer! En indien jullie niet mee willen in de lucht vliegen, geef ik jullie de raad de schepen niet te naderen...

Open alle luchtdichte beschotten en patrijspoorten! Ontsteek de lonten !

Vlug naar de kaai, jongens!

Er volgen een reeks geweldige ontploffingen en de oorlogsschepen zinken terwijl de Duitsers toekijken...
BRAOOMM

Doch, in een hoek, van de haven wachten vier duikbootcommandanten de gebeurtenissen af. Zij trachten te ontsnappen.
Zijn jullie gereed, jongens?
Ja, commandant!
BAOEM
BROEM

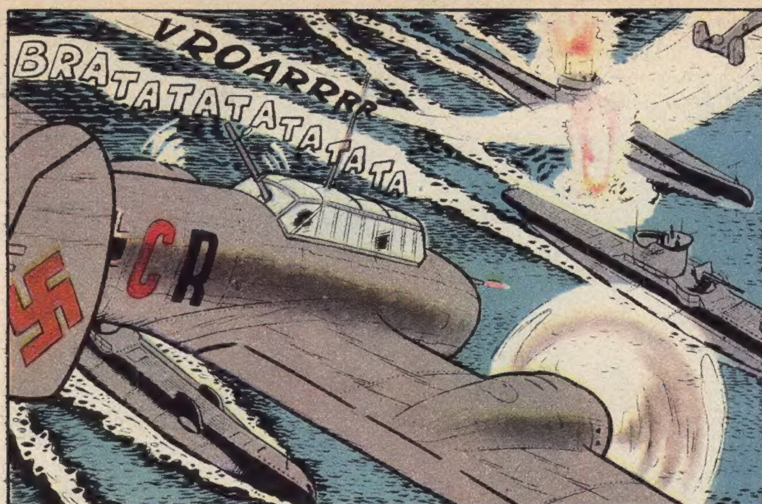

Doch plotseling.
Opgelet! Daar komen ze!
Met volle snelheid. Vooruit !

Ik krijg de poort niet open !
Uit de weg! Wij varen er dwarsdoor!

Op gevaar af ernstige averij op te lopen, gaat de duikboot op volle kracht door de versperring heen...
Twiii
Twiii
KRAK
Opgelet ! Ze schieten !

Indien ze op het idee gekomen waren een kanon van 77 op de kaai op te stellen, hadden ze ons allemaal kunnen kelderen !
We zijn nog niet gered! Er blijven nog 4.000 meter af te leggen alvorens we de volle zee bereiken. Kijk eens naar de hemel!

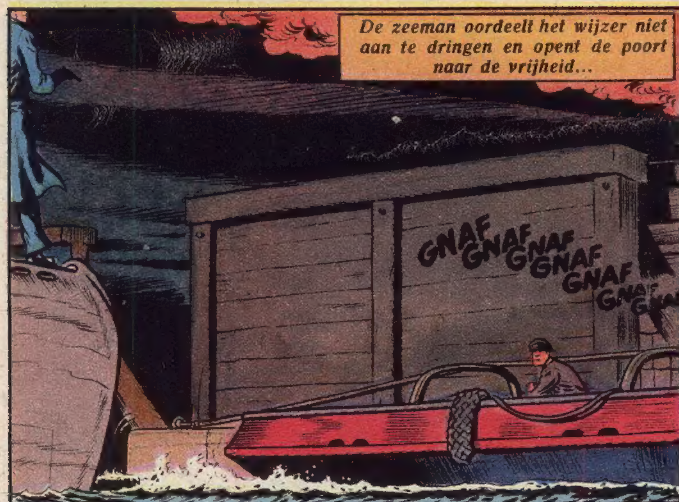

VROARRRR
BRATATATATATATATA
CR

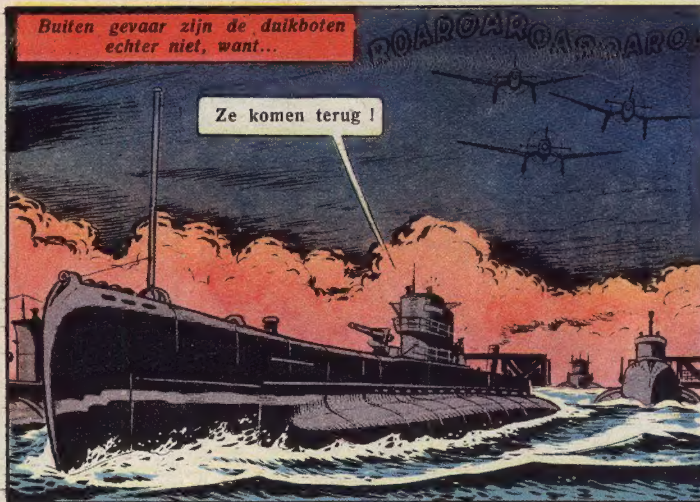

Om de bommen en de magnetische mijnen te ontwijken door de Duitse vliegtuigen afgeworpen, varen de duikboten in zigzaglijn...
WOOUUUUU
BAOOMM
BAOOM

De « Casabianca » vaart eerst en bereikt om 5 u. 35 de laatste versperring die de toegang tot de zee afsluit...
Waarop wachten ze om de poort te openen ?

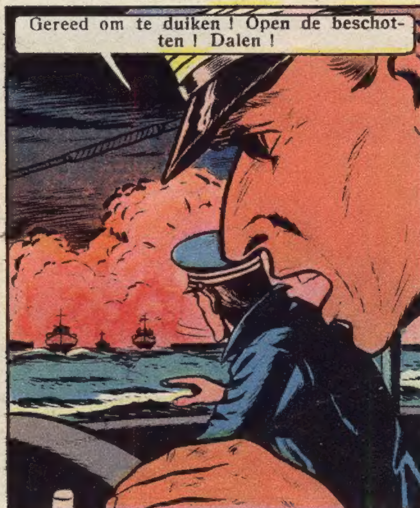

Daar is de sleepboot! Vlug, open de poort! Zie je niet dat ze ons onder vuur nemen !
Ik moet daarvoor bevel krijgen van de havenkapitein !

Je bent gek ! Indien je niet dadelijk opent, dan...

De zeeman oordeelt het wijzer niet aan te dringen en opent de poort naar de vrijheid...
GNAF GNAF GNAF GNAF GNAF

Buiten gevaar zijn de duikboten echter niet, want...
ROAROAROAROARROAR
Ze komen terug !

Drie Stukas duiken naar beneden, doch hun bommen komen opzij van de duikboot terecht...
VROUAAAA
KRAK
VROOAAA

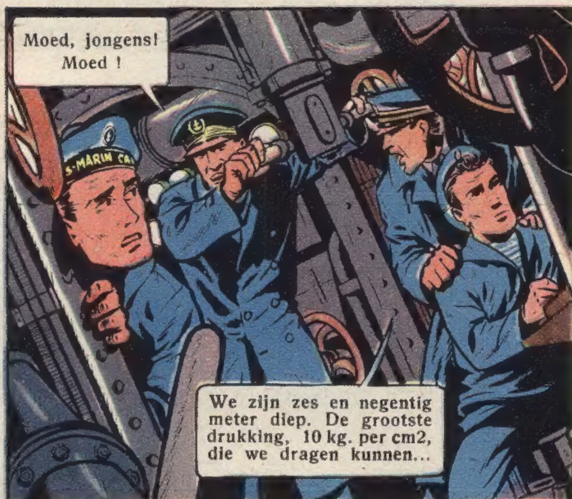

Gereed om te duiken ! Open de beschotten ! Dalen !

Nauwelijks zijn de Franse duikboten onder water of snelle Duitse vedetten komen aanzetten en werpen de zo gevreesde onderwatergranaten...
BAOOMM

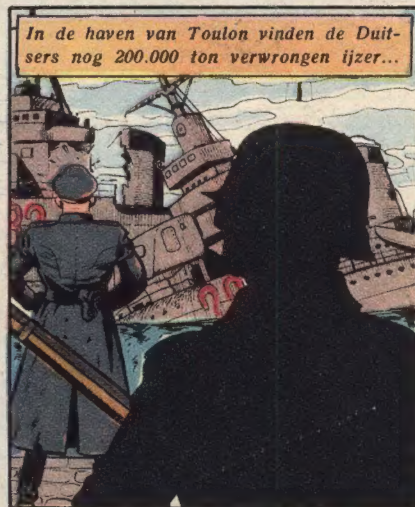

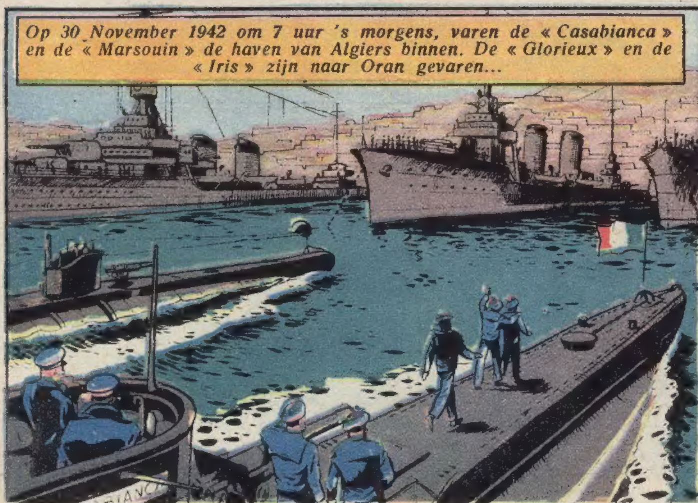

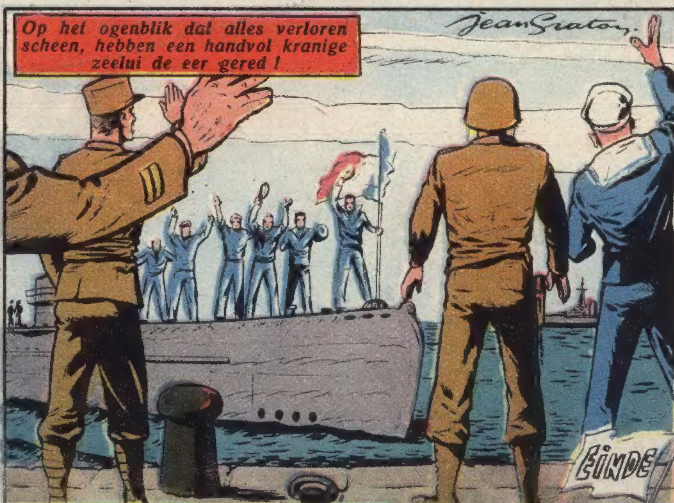

Volgende week : DE FATALE BOCHT

Gelukkig Nieuwjaar aan al onze lezers !

BEN ik de eerste om je een Zalig en Gelukkig Nieuwjaar te wensen ? Dat hoop ik van harte ! Heel de Kuifjesploeg, de tekenaars incluis, wensen je al wat goed is voor het jaar 1954.

WIJ wensen je niet het groot lot van twee en een half millioen of ook niet, dat er op school een machine zou geplaatst worden, die de leerstof in je hersens giet, derwijze dat je niets meer zou hoeven te leren en we wensen je zelfs niet dat de voetbalploeg, waarin jij meespeelt, altijd zou winnen.

Wat we je dan wel wensen ? Doodgewone dingen, die toch van zeer groot belang zijn in het leven.

WIJ wensen je een flinke gezondheid, een grote dosis blijmoedigheid en de kracht om een eventuele tegenslag met een lach te dragen !

WIJ wensen je trouwe vrienden, een goede uitslag op school en de vacantie waarvan je reeds zo lang droomt !

WIJ wensen dat de vriendschapsband, die tussen ons in de loop van de jaren gesmeed werd, nog hechter mag worden. We menen dat we er in het afgelopen jaar in geslaagd zijn je een blad te bezorgen dat je graag leest, dat mooi verzorgd, spannend, prettig en interessant is en wij wensen dit ook nog volgend jaar te doen. We mogen alvast verklappen dat ons programma zeer gevuld is...

WIJ wensen je bovendien al wat goed en mooi is voor je hele familie !

Kuifje

Brievenbus

M. *SMALLE, P.O. BOX 174, DELMAS ZUID AFRIKA, is een trouwe Kuifjeslezeres van onder de Evenaar. Ze schrijft me : « Elke week zie ik uit naar de dag dat ik « Kuifje » mag afhalen bij de post. Dan wordt er natuurlijk gevochten voor wie het eerst mag lezen. Maar mijn ouders hebben het nu zo geregeld, dat elk het op zijn beurt eerst krijgt ». Dat is ten minste een oplossing ! M. Smalle zou graag willen corresponderen met Kuifjeslezeres van 17 7tot 19 jaar. Ze zwemt graag, rijdt paard en houdt van het leven op een boerderij. Haar ouders hebben een grote kiekenkwekerij waar elke dag 2.000 eieren geraapt worden. Men mag haar schrijven in het Nederlands, het Frans, Engels of Afrikaans.*

H*UBERT DE SCHRIJVER, HAMME (O.-VL.), schrijft voortaan alleen nog op Kuifje's briefpapier. En hij belooft me nog vele epistels te zenden. Hij zou dolgraag lid willen worden van de club. Ik heet hem nu reeds welkom in onze grote familie. « Pom en Teddy » is Hubert's liefste verhaal en hij heeft me beloofd een paar goeie annecdoten in te sturen voor onze rubriek : « Hou je van dieren ? » Ik verwacht je volgend briefje, Hubert !*

J*ACQUES MATHYS, VAN GENT, is fier op zijn nieuw Kuifje's kenteken en zeer tevreden over ons blad. Hij vindt « Pom en Teddy » ook het beste verhaal en « De Witte Ruiter » valt ook in zijn smaak. Hij is een kranig clubleider en doet een oproep tot de Kuifjeslezers uit zijn omgeving om zich bij hem te komen aanmelden Citroenstraat, 13, Gent.*

V*ALENT ZIMMERMAN, STADSWAL 8, BILZEN, LIMBURG, is een knap tekenaar. Hij verzamelt ook postzegels en wou er graag ruilen met andere Kuifjeslezers. Hij liet zich ook pas inschrijven in de Kuifjesclub en ik heet hem ook hartelijk welkom.*

H*ENRI MORREN van ZAVENTEM schrijft me dat hij een hartstochtelijk Kuifjeslezer en een vurig Kuifjesvriend is. Hij wenst onze hele ploeg geluk voor het prachtig weekblad dat hij trots aan zijn vrienden toont. In zijn klas zijn een groot deel der leerlingen Kuifjesvrienden en ook vele onderwijzers lezen « Kuifje », zo schrijft Henri, daar het even interessant als mooi is. Met mijn beste groeten. Wanneer kom je eens af ?*

L*ANA SIEGERS, DJALAN TJISEDANE, 6, SOERABAIJA, INDONESIE, is 13 jaar oud en zit in de tweede H.B.S. Ze zou willen corresponderen met lezers uit België; men schrijve haar rechtstreeks.*

KUIFJE (weekblad). *Redactie, Publiciteit :* Lombardstraat, 24, Brussel. P.Ch.R. 1909.16 *Uitgever-Directeur :* Raymond Leblanc. — Gedrukt in helio door : De Drukkerijen C. Van Cortenbergh, Keizerstraat, 12, Brussel.

Abonnementsprijzen.	*België*	*Buitenl. en Belg. Kongo*
Drie maand. . .	70.— fr.	80.— fr.
Zes maand. . .	135.— fr.	155.— fr.
Eén jaar . . .	265.— fr.	300.— fr.

KUIFJE-HOLLAND — Singel, 231, Dordrecht. Tel. 3653. Giro 199.334. Abonnementsprijs : fl. 4.00 per kwartaal.

't Prinske

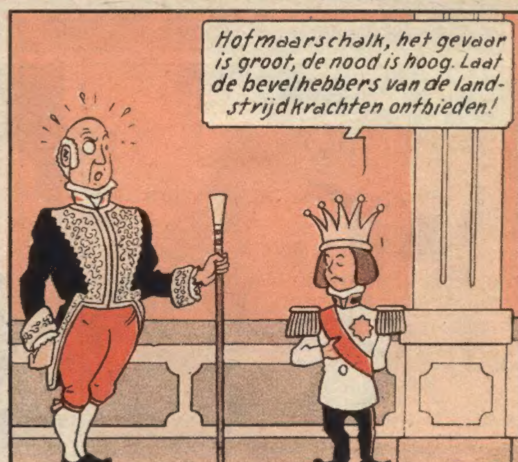
STAV ROE GEROP

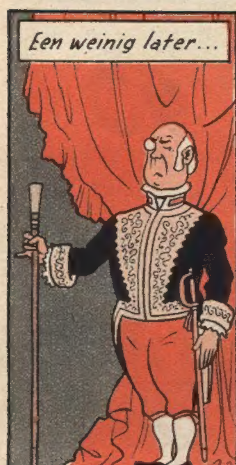
TEKST EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

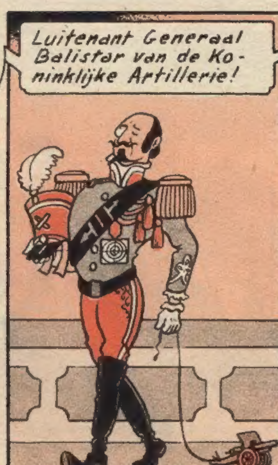

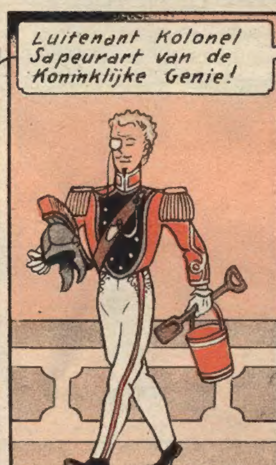

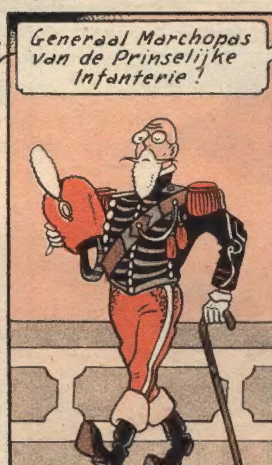

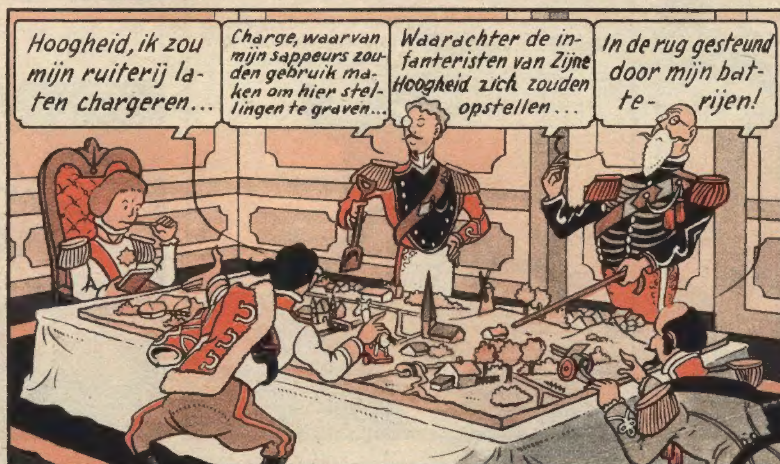

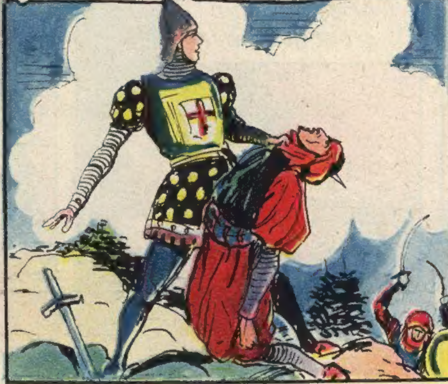

(Wordt voortgezet.)

RIDDER ARNOUT

Arnout velt twee Turken, de derde gebruikt hij als schild en klimt er mee de rotsen op...

(Wordt voortgezet.)

DE POSTILJON

KUIFJE'S NIEUWSBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

REDACTIE, ADMINISTRATIE EN PUBLICITEIT: LOMBARDSTRAAT, 24, BRUSSEL

Dit is de nieuwste E.M.W.-renwagen van 2 liter die een snelheid van 245 km. per uur kan halen. De wagen zal volgend jaar deelnemen aan grote autokoersen en men verwacht er schitterende prestaties van.

HET ZEEPAARDJE IS MOE...

HET zeepaardje staat rechtop en glijdt steeds op en neer in het water. Dat ziet er zeer sierlijk uit en, wanneer er enkele bij elkaar zijn, is het net of ze een waterballet uitvoeren. De geleerden hebben echter ontdekt dat dit op- en neerglijden voor het zeepaardje niet makkelijk is en het van tijd tot tijd zijn kop laat vallen alsof het doodmoe is. Heel dikwijls kantelt het helemaal om, maar steeds komt het weer overeind en glijdt naar boven toe. Men meent hieruit te mogen afleiden, dat het zeepaardje toch niet zo goed aangepast is aan z'n omgeving als vele andere vissen en heel langzaam aan zal veranderen ofwel uitsterven.

GEDICHT VAN EEN LEZER

WILLY COPPENS van BUIZINGEN stuurde me een gedichtje dat me werkelijk heeft ontroerd. Ik kan aan de bekoring niet weerstaan om er een plaatske voor vrij te maken. Hier gaat Willy's gewrocht:

Kuifje vind ik zeer goed.
Spannend wacht ik het met moed
Het gaat van hand tot hand
Lijk een rollende band.
Mijn broertje zo teer
Verlangt Kuifje zo zeer
Kuifje is zo hel en vroom
Ik verlang het liever dan room
Ik lees liefst
Mannen op de maan
En daarmee is mijn gedicht ge-
[daan!

Proficiat, Willy! Gij komt nog in een bloemlezing terecht!

KENNISMAKING MET EEN FIN

VOOR de Finnen is een borreltje drinken een zeer ernstige zaak. Wie zulks niet weet kan in dit verband rare dingen beleven. Zo ging een Belg, op reis in het Land der 1.000 Meren, met zijn Finse vriend een glaasje drinken. Twee uur lang zeiden ze geen woord tegen elkaar, toen kon de Belg het niet langer uithouden, hij hief zijn glas op en zei :

— Skol !

— Zeg 's, zijn we hier om te drinken of om te kletsen ? snauwde toen de Fin.

IDIOOT !

EEN zekere Sandry Strickland, Ier van geboorte en, naar hij zegt, van beroep pianist, speelde tweehonderd en vier uur achter elkaar piano. Het vorig record was tweehonderd en twee uur. Onze Ier heeft er dus twee uren bij gedaan. Na zijn prestatie viel hij in zwijm. Wat er van die arme piano na zulke marteling nog restte wordt niet gezegd.

Vraag ons niet waarom iemand zulke dwaze records nastreeft!

DE ROBOT IN DE AUTO

EEN automatische auto loopt rustig langs een cirkelvormige baan van dertig meter lengte in een laboratorium van Princetown (New Jersey). De uitvinder, Wladimir Zworikin, voorspelt dat er over dertig jaar duizenden automatische auto's zullen rijden over de wegen van Amerika. De eigenaar zal er bij zitten lezen, slapen of uitkijken naar het landschap. Misschien zit er wel iemand achter het stuur. Zworikin houdt zijn helrode, anderhalve meter lange auto midden op de baan met behulp van onzichtbare electronische vingers, die uitgaan van een kabel onder de weg.

Hun bevelen gaan naar electronische ontvangers aan weerszijden van de kap en zij maken dat de wagen stopt, links of rechts uitwijkt, passeert, kortom alles doen wat anders de chauffeur zou doen. Zworikin gelooft, dat zijn robot-auto veiliger zal zijn dan de auto met de mens aan het stuur en dat zijn robot niet méér zal kosten dan een radio.

HET ENIGE HONDENMUSEUM TER WERELD

HET is thans voor goed uitgemaakt dat de hond het oudste huisdier is. Bij de resten van de mens uit het steentijdperk vond men ook die van de hond. In Wenen heeft men thans een museum ingericht dat énig is in zijn genre en waar alles verzameld werd wat betrekking heeft op de hond: afstamming, de verschillende rassen, africhtingen, niet minder dan negenhonderd geraamten, zevenduizend foto's, schilderijen, zeer waardevolle gravures, enz., enz.

HET GEHEIM VAN EEN LANG LEVEN

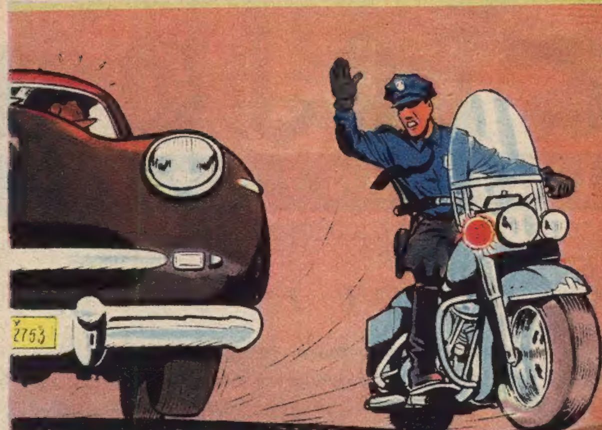
TWEE Madrilenen, een man en een vrouw, stierven op dezelfde dag en waren beiden honderd jaar oud! Domingo Blacquez was een verwoed pijproker en is met de pijp in de mond gestorven. Tot op het laatste ogenblik was hij helder van geest en opgeruimd.

Encarnacion Capilla was verzot op voetbal en, ondanks haar hoge leeftijd, wou zij geen enkele match missen waarin dertien van haar twintig achterkleinkinderen meespeelden !

Deze foto werd genomen in Mexico en toont de overblijfsels van tempels en woningen gebouwd door de Inca's of hun voorvaders. Ze doen ons denken aan de pyramiden van Egypte, niet? In de tempels ontdekte men fraaie muurschilderingen, beeldhouwwerk, vazen en schotels even mooi van vorm als van kleur.

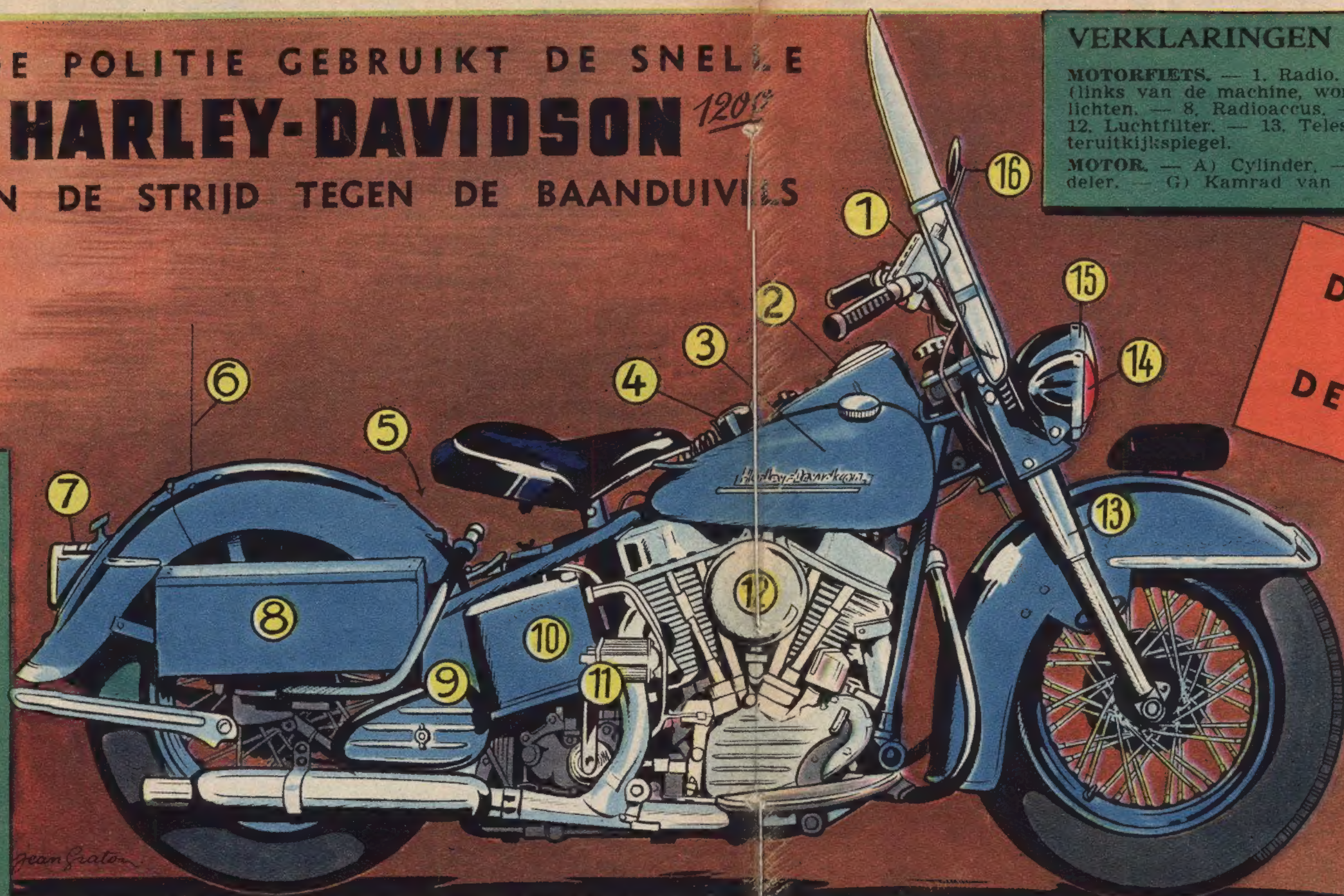
Foto Ewing Galloway N.Y.

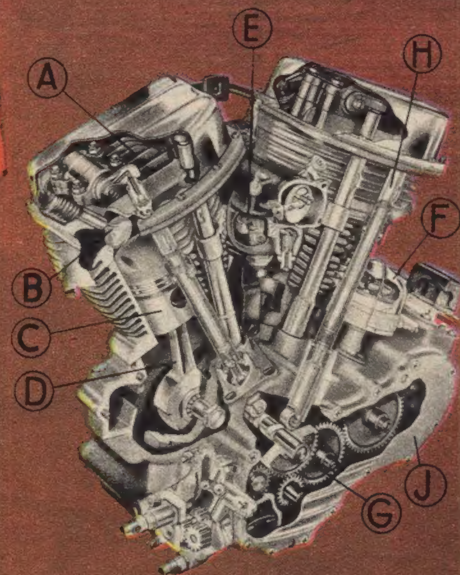
DE POLITIE GEBRUIKT DE SNELLE

HARLEY-DAVIDSON 1200

IN DE STRIJD TEGEN DE BAANDUIVELS

DETAILS VAN DE MOTOR

VERKLARINGEN :

MOTORFIETS. — 1. Radio. — 2. Instrumentenbord. — 3. Benzinetank. — 4. Microfoon. — 5. Sireen (links van de machine, wordt door de voet in werking gebracht). — 6. Antenne. — 7. Rode achterlichten. — 8. Radioaccus. — 9. Koffer met gereedschap. — 10. Oliereserve. — 11. Startpedaal. — 12. Luchtfilter. — 13. Telescopische gaffel. — 14. Rode koplamp. — 15. Witte koplamp. — 16. Achteruitkijkspiegel.

MOTOR. — A) Cylinder. — B) Ventiel. — C) Zuiger. — D) Drijfstang. — E) Carburator. — F) Verdeler. — G) Kamrad van de verdeler. — H) Tuimelaarstang. — J) Kettingkast.

DE weg is breed en goed aangelegd en de man aan het stuur van z'n wagen, duwt flink op het gaspedaal : 100... 110... 120... Uit z'n wagentje is nog meer te halen, dus rijden maar... 130... 140... Hoe sneller hoe liever ! Maar plotseling hoort hij boven het gebrom van zijn motor een sireen huilen. Hij werpt een blik in zijn achteruitkijkspiegel en grijnst : « Een politieagent die hem natuurlijk op 't boekje wil schrijven wegens overdreven snelheid ! Even kijken wie dat het langst volhoudt ? »

En de onvoorzichtige automobilist geeft nog meer gas, zijn wagen schiet naar 140... 145. De sireen nadert, de politieagent komt op de hoogte van de wagen en geeft met een armgebaar te verstaan, dat de automobilist moet stoppen. Deze gehoorzaamt en stopt. Hij moet tot zijn schande en schade ondervinden, dat de motoristen van de politie toch véél sneller zijn en het zal hem een aardig duit kosten ook...

Verschillende politiediensten, o.a. de Belgische, de Hollandse en Amerikaanse beschikken over de vlugste motorfiets ter wereld, de « HARLEY-DAVIDSON 1200 cm3 ». Deze motor kan de strijd aanbinden met een snelle toeristenwagen. De uitrusting van zo'n machine is indrukwekkend en bij middel van een uitzend- en ontvangstpost kan de Amerikaanse politieagent in contact blijven met zijn basis.

TEKST EN TEKENINGEN VAN FRED FUNCKEN

DE WITTE RUITER

Johan en zijn twee vrienden achtervolgen Raghnar, die vlak bij het kasteel van Koenraad is. Hij vergiste zich echter van weg en zal de steile rotsen moeten afdalen...

(Wordt voortgezet.)

De Kerels van Vlaanderen

TEKST EN TEKENINGEN VAN BOB DE MOOR

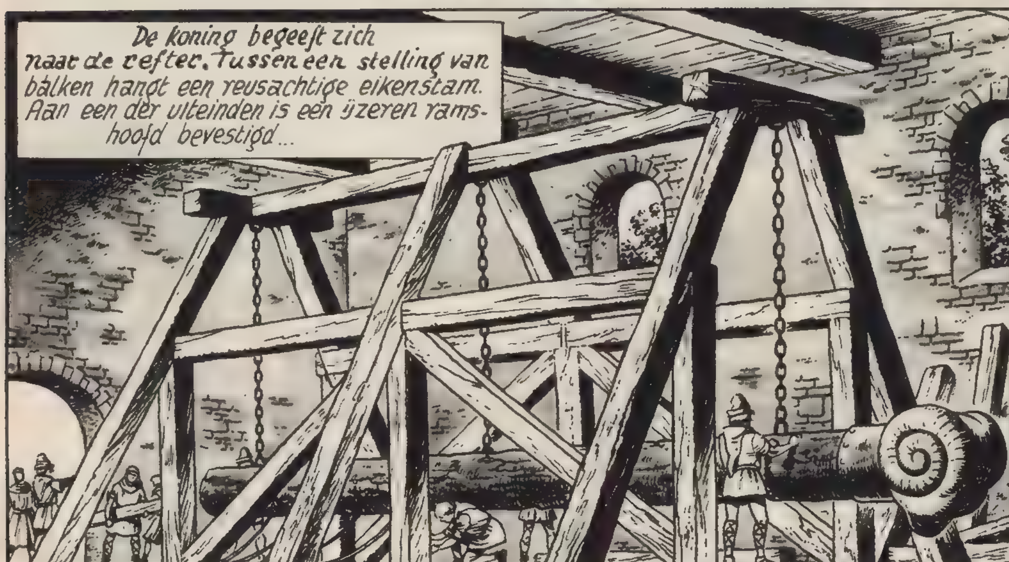
Het plan van de bouwmeester wordt vlug uitgevoerd. Werklieden en soldeniers brengen balken en werktuigen naar de refter en beginnen met de bouw van het stormram... De Kerels vragen zich af wat hun vijanden zinnens zijn...

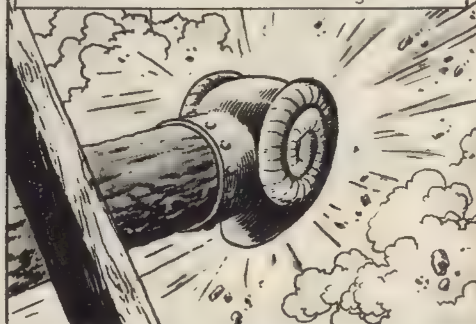

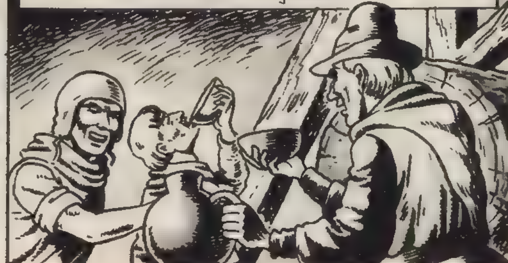
Enkele werklieden grijpen de touwen die aan de balk bevestigd zijn, lopen enkele passen achteruit en op een teken van de bouwmeester laten zij de touwen schieten...

(Wordt voortgezet.)

HET GELE TEKEN

Mortimer is naar de bibliotheek van het British Museum gegaan om er het boek van Wade, getiteld « The Mega Wave », te lezen. Maar het boek is verdwenen; het werd meegenomen door het Gele Teken...

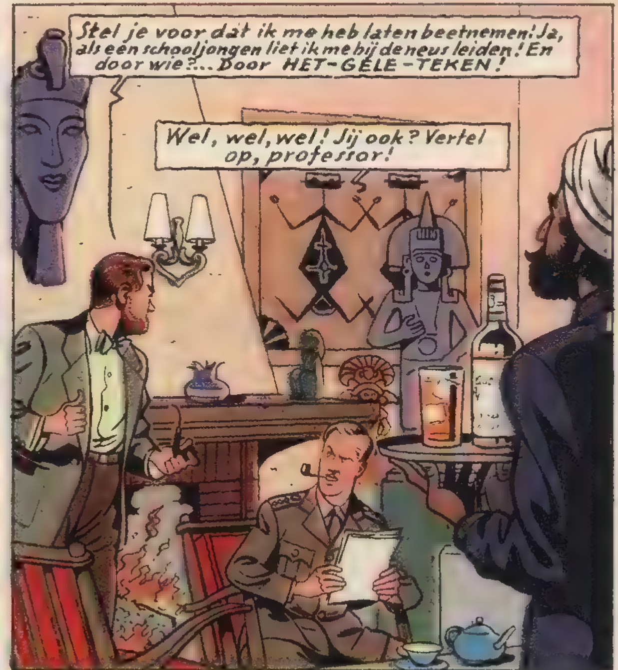
TEKST EN TEKENINGEN VAN EDGAR-P. JACOBS

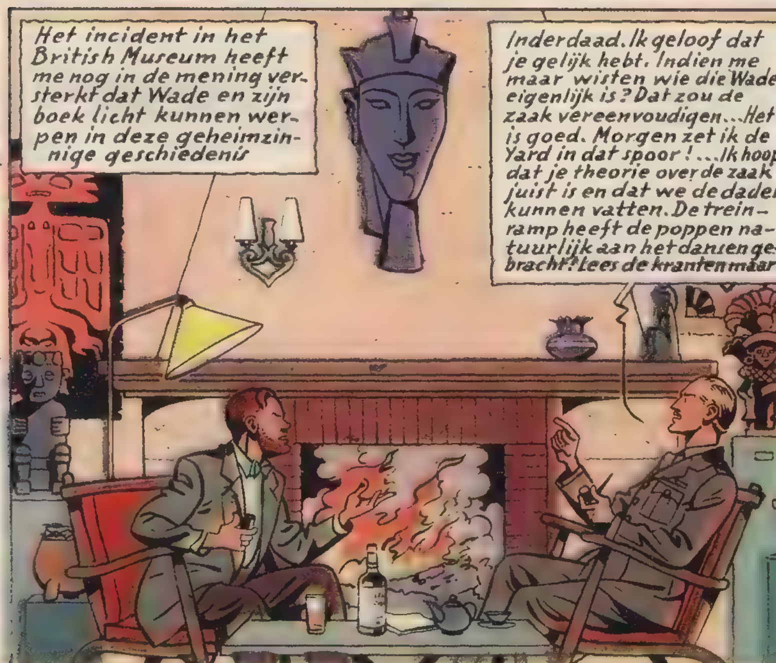

Mortimer brengt Blake op de hoogte van de gebeurtenissen en legt nauwkeurig uit, wat er hem toe aanzette in de archieven van de "Daily Mail" te zoeken...

(Wordt voortgezet.)

Het avontuur van de 203

ROMAN DOOR A. FERNEZ - ILLUSTRATIES VAN REF

Pierre Lagade kocht een grijze Peugeot die aan een bende goudsmokkelaars toebehoorde. Een geheimzinnig man tracht de wagen van Pierre af te kopen. Onze jonge vriend plaatst een alarmsysteem in z'n wagen voor het geval iemand met zijn nieuw verworven eigendom aan de haal zou willen gaan...

DE ONVERWACHTE BUIT

DAT schouwspel loonde waarachtig de moeite!

Totaal van streek door het geloei van de claxon, probeerde de man die bij nacht en ontij in de Peugeot was gedrongen, de deur te openen waarvan het slot, om een of andere geheimzinnige reden, geblokkeerd was.

Toen hij Pierre en de hotelier zag, grijnsde hij van schrik doch gaf zijn pogingen om vrij te geraken niet op. Dikke druppels zweet parelden op z'n bleek voorhoofd.

In de straat werden vele vensters geopend en nieuwsgierigen kwamen kijken wie of wat de oorzaak mocht zijn van dit heis tumult.

— Zeg eens, schreeuwde een woedende stem van de tweede verdieping van het hotel, zou je de mensen niet kunnen laten slapen en die sirene stilleggen!

Pierre verstond wel niet wat geroepen werd maar hij kon het best raden. Hij antwoordde iets om de man tot geduld aan te manen, doch zijn stem ging in het lawaai verloren. Hij begreep dat het vergeefse moeite was en drong niet aan.

Daar kwam een agent in looppas naar hen toe. Toen hij het kleine groepje in het oog kreeg verhaastte hij z'n pas en z'n gezicht zag karmijnrood van verontwaardiging toen hij de man achter het stuur toeschreeuwde:

— Wat steek je hier uit? Hou onmiddellijk op met dat lawaai!

Toen de man echter een hopeloos gebaar maakte, keerde de agent zich tot Menas:

— Is die wagen van jou?

— Neen, antwoordde de hotelier, onthutst.

— Het is de mijne, riep Pierre. Men trachtte hem te stelen. Nu jij hier bent, kan ik die kerel wel bevrijden.

PIERRE ging dichter bij de deur staan en gaf de dief door een teken te verstaan dat hij het venster moest openen. De gestalte van de agent scheen de dief zoveel schrik in te boezemen dat hij alle weerstand opgaf en terstond gehoorzaamde. Pierre stak zijn hand door het raampje en bewoog een kleine hefboom onder het instrumentenbord. Ogenblikkelijk werd het stil.

— Leg me eens uit wat die komedie betekent, keef de agent.

— O dat is heel vlug gezegd, hoor! Ik ben van nature zeer voorzichtig en daarom voorzag ik m'n wagen van een systeem dat eventuele diefstal moest voorkomen. Ik knutsel graag en...

— Ter zake, jonge man!

— Vier minuten geleden liep iemand in de muizenval! De dief zit er nog steeds in. Ik hield hem in bewaring tot je kwam... Je kunt hem nu meenemen!

De man zat ineengezakt achter het stuur en wachtte tot de hand der gerechtigheid op z'n schouder zou neerkomen en hem meevoeren. Die man was dezelfde die drie dagen te voren onze vriend aan de uitgang van de verkoopzaal bijna omver liep.

De agent aarzelde nog steeds. Zijn blikken gleden van Menas naar Pierre en van Pierre naar de dief alsof hij hoopte van het gezicht van de drie helden van dit tragi-komisch incident nadere inlichtingen te kunnen aflezen.

— Het is goed, zei hij eindelijk, jullie gaan alle drie mee en dan vertellen jullie dat grapje maar eens aan de inspecteur!

Enkele ogenblikken later zaten de hotelier, Pierre, de agent en de dief in de Peugeot en reden in snel tempo naar het commissariaat.

*

INSPECTEUR Audibert was mager als een boonstaak. Z'n gezicht was hoekig en het gele licht, dat het kantoor verlichtte, gaf hem een ziekelijke tint. Hij sprak langzaam alsof hij z'n woorden slechts met moeite bijeen rapen kon, hij gaf blijk van een zekere indolentie doch z'n kleine, levendige ogen, half verborgen achter dikke wenkbrauwen, bewezen duidelijk dat men niet met een uilskuiken te doen had.

Pierre en Menas gunde hij nauwelijks een blik, de dief bekeek hij daarentegen met een zekere welwillendheid en half geamuseerd zei hij:

— Wel, wel, wel! Onze ouwe vriend Platzak!

Dan zette hij zich makkelijk in z'n zetel en luisterde volle vijf minuten naar de verklaringen van de agent, Pierre en de hotelier. Hij tipte hiervan vliegensvlug het bijzonderste doch zei geen woord.

Dan keerde hij zich tot de enige acteur van het drama, die z'n mond nog niet had opengedaan:

— Zo, Platzak, je hebt je ditmaal op heterdaad laten betrappen?

De man wierp de inspecteur een schuine blik toe, haalde de schouders op doch antwoordde niet.

— Voor wie werk je nu?

Stilte.

— Goed. We praten daarover morgen wel, als je van je emotie bekomen bent. Intussen ga je de doos in.

Hij wenkte de dienstdoende agent en deze nam de dief bij de arm en leidde hem naar de cel, waarin landlopers en dronkaards werden ondergebracht.

En dat fameus alarmsysteem van jou, hoe zit dat in mekaar?

— Jonge man, teken deze verklaringen even Hier. Lees ze, alles staat er in.

En terwijl onze vriend zijn naam onderaan het document kribbelde, zei de agent :

— Je weet het waarschijnlijk niet maar de kerel die zich voor je wagen interesseerde, is een oude klant van ons. Hij heeft nooit meer dan honderd francs op zak en knoeit een beetje in de schaduw van de grote smokkelaars. Nu eens gaat het om goudsmokkel, dan weer om koopwaar, dat geheimzinnig de grens overkomt... Totnogtoe werd hij steeds om kleinigheden veroordeeld. Nooit waagde hij het een auto te stelen ! Ik vraag me af wie hem tot dit avontuur verleid heeft !

De inspecteur zweeg een ogenblik en stak nadenkend een sigaret op.

— Maar, heb je die wagen niet van de douane gekocht ?... Die Peugeot was dus het eigendom van de goudsmokkelaars... Ik durf er om wedden dat het voor rekening van die heren was, dat Platzak de auto wou terughalen. Ze moeten er dus wel veel van houden. Vind je dat niet zonderling ?

Pierre aarzelde. Een ogenblik wou hij de inspecteur alles vertellen : het bezoek van Liscia, de dreigbrieven, enz. Maar hij deed het niet. De hemel mocht weten welke onaangenaamheden hij daardoor op de hals zou halen. Hij was nu eigenaar van die wagen en had slechts één wens : naar de Crau rijden waar zijn kozijn op hem wachtte en profiteren van zijn vacantie.

— Dat is inderdaad zonderling, antwoordde hij.

AUDIBERT richtte het hoofd op en onderdrukte een spijtige grijns. Hij begreep wel dat er uit zijn jonge klant niets meer te halen was en wierp het over een andere boeg :

— En dat fameus alarmsysteem van jou. Hoe zit dat in mekaar. Misschien kan de politie er profijt uit halen !

— Dat is het ei van Columbus, inspecteur... Ik verbond het contact met de klaxon... Zo je de motor wil inschakelen, doe je meteen de klaxon werken. De kabel van de klaxon is verbonden met een electromagneet, verborgen in de deur, en deze doet een tweede slot werken. Je moet er natuurlijk voor zorgen dat drie deuren van de wagen zondanig gesloten zijn, dat men ze van binnen uit niet kan openen. De dief zit dus gevangen en kan de klaxon niet tot zwijgen brengen, vermits hij niet weet dat er onder het instrumentenbord een kleine hefboom werd aangebracht, die een eind kan maken aan het heils lawaai. De dief verliest het hoofd en de eigenaar heeft niets anders te doen dan hem op te pikken !

— Een fijn idee, zeg !

De inspecteur doofde zijn sigaret onder z'n hiel.

— Ik ga je niet langer ophouden, mijnheer Lagade, je bent vrij. En jij ook, voegde hij er aan toe zich tot Menas wendend.

De hotelier die vond dat het al veel te lang had geduurd, het was intussen twee uur geworden, snelde naar de uitgang op de hielen gevolgd door Pierre.

Audibert oogde hen na. Op z'n gezicht kon men zien dat het geval hem amuseerde en ergerde tegelijkertijd. Toen de deur achter de twee mannen dicht viel wendde hij zich tot de agent die, met de ellebogen op de schrijftafel, geeuwde als een nijlpaard :

— Die jonge Lagade zullen we hier spoedig terugzien !

DE volgende morgen na het ontbijt nam Pierre afscheid van mijnheer Menas, zette zich fier als een pauw achter het stuur van zijn Peugeot 203 en reed over weg nummer 97 in de richting van de Crau.

Hij had nagedacht over hetgeen hem was overkomen sedert zijn aankomst te Toulon en het was hem duidelijk dat de diefstal, waarvan hij bijna het slachtoffer was geworden, in verband stond met de bezoeken van Liscia en de dreigbrieven. En iedere episode van dit geheimzinnig s c e n a r i o draaide rond zijn wagen. Wat was er dan zo belangrijks aan die 203 ?

— Ik moet die wagen helemaal doorzoeken want, zo het een wagen was als iedere andere wagen, zouden die mensen zich niet zoveel moeite geven om hem te bemachtigen !

Pierre verliet de nationale baan en reed op een weg van tweede rang, die helemaal verlaten was. Plotseling fronste hij de wenkbrauwen en stopte alsof hem plotseling iets ingevallen was.

— Waarom niet hier, zei hij tot zichzelf, waarom niet dadelijk. Vincent wacht nu al sedert Maandag, een uur vroeger of een uur later kan dus de zaak niet maken !

Pierre keek even links en rechts en zag niemand. Het ogenblik was dus best geschikt. Hij stroopte de mouwen op en begon een methodisch onderzoek...

Na een half uur, op het ogenblik dat hij wanhoopte iets te zullen vinden uitte hij een kreet van verrassing. Met grote, ronde ogen staarde hij ongelovig naar iets waarnaar hij, na een lange aarzeling de bevende handen uitstrekte...

(Wordt voortgezet.)

Volgende week :

TWEE HEREN WACHTEN...

tgezet.)

POM EN TEDDY

Tekst en tekeningen van Frans Craenhals

Meester Bardon verdedigde de zaak van Teddy met vuur. Hij haalt er zelfs Pom als getuige bij en Teddy wordt vrijgesproken!

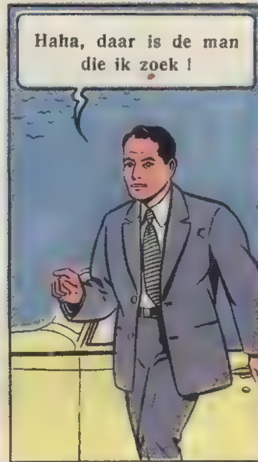

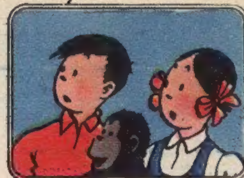

(Wordt voortgezet.)

DE NAJAVALLEI

DOOR HERGÉ

MONDAIN NIEUWS

★

Het elegante Vargèse (Haute Savoie, Frankrijk) geniet sedert enkele dagen de eer een vorst te gast te hebben. Inderdaad. De Maharadja van Gopal, een kleine, onafhankelijke Staat in het Noorden van Indië, is hier met heel zijn gevolg afgestapt.

Zijn rijkdom, zijn weelde en

MONDAIN NIEUWS

(Vervolg)

Zijn Hoogheid is zeer sportief. Hij is een volleerd polo-tennis- en golfspeler en de moeilijke skisport heeft hij ook onder de knie.

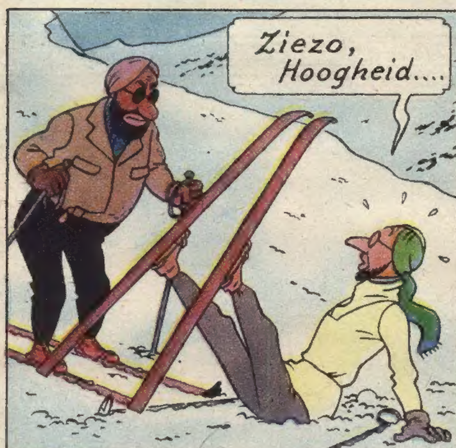
Zijn stijl en zijn prestaties over zeer moeilijke banen, wekken ieders bewondering en niet in het minst die van de skileraars.

(Wordt voortgezet.)

HET ZEEHONDENEILAND

Glenister en Barke Dudley hebben Mark Trail gekneveld, zijn voedsel meegenomen en z'n kano onbruikbaar gemaakt. Trail kon zich loswerken, maar dat helpt hem niet veel. Glenister komt terug om met Trail te praten...

(Wordt voortgezet.)

KUIFJE op reportage

OP BEZOEK BIJ EEN JARIGE SCHRIJVER

LEVEN EN WERK

URBAIN VANDE VOORDE werd geboren te Blankenberg, op 27 October 1893. Hij studeerde in zijn geboortestad en te Brugge en was jaren lang ambtenaar bij het ministerie van Openbaar Onderwijs te Brussel.

Sinds 1947 is hij als criticus verbonden aan het Brussels dagblad « De Standaard » waar hij in het wekelijks bijblad « De Standaard der Letteren » de meest gezaghebbende literaire tribune heeft. Urbain Vande Voorde verwierf naam als dichter en criticus.

Zijn eerste werk was een dichtbundel « De Haard der Ziel » en verscheen in 1921. Daarna publiceerde Vande Voorde nog verschillende verzenbundels : « Diepere krachten » in 1924; « Het donkere Vuur » in 1928 en « Eros Tanatos » 1943.

Van zijn hand verschenen verschillende essays, « Kritiek en Beschouwing in 1930-31. De opmerkelijke studie « Charles de Coster en de Vlaamse Idee » ook in 1931, een essay over « Karel Vande Woestijne » in 1934, een over « Ruusbroec en de Geest van de Mystiek »; twee jaar later publiceerde hij : « Het Pact van Faustus ». In 1939 verscheen een nieuwe bundel essays : « Vorm en Geest » en tijdens de oorlogsjaren kwam « Poëtische Inspiratie » van de pers.

Urbain Vande Voorde bundelde reeds verschillende keren zijn beste literaire kritieken. Zijn eerste bundel verscheen in 1931 onder de titel « Modern, al te modern ». Zijn tweede in 1936 « Ik heb menig uur bij U... ». In 1939 verscheen « Kerend getij ».

Over Urbain Vande Voorde schreven o.a. reeds : Achiel Mussche, Robert Roemans, Rik Lanckrock en Dirk Coster.

De schrijver met zijn lievelingskat.

VOOR enkele weken werd in de Noord- en Zuidnederlandse letterkundige wereld, de 60e verjaardag gevierd van Urbain Vande Voorde. Wij hebben de schrijver bij die gelegenheid persoonlijk onze gelukwensen aangeboden in zijn stille woning in de Droogbeekstraat, te Laken. Hij ontving ons in zijn kamerjas in zijn salon. Terwijl hij even achter een fles Bols was, namen we dat salon eens op. Aan de muren hingen enkele pittige oude schilderijtjes, originele werken van Permeke en andere Vlaamse expressionisten, die Urbain Vande Voorde met overtuiging heeft verdedigd. In zijn boekenrekken zagen we luxe-edities van standaardwerken, dichtbundels, essays, platenalbums, romans in het Nederlands, Frans, Engels en Duits. Urbain Vande Voorde heeft niet alleen een rijke belezenheid, hij is een van de zeldzame Vlaamse letterkundigen die de grote Europese literaturen grondig kent.

In een pronkkastje bewonderden we een prachtige kleine verzameling Chinese beeldjes, geslepen in edele stenen, jade, malachiet, enz. Op deze beeldjes is de eigenaar bijzonder fier. Men kan allicht veronderstellen dat iemand met zo'n fijne smaak een goed criticus kan zijn die het koren van het kaf weet te onderscheiden. En dat is Urbain Vande Voorde inderdaad. Wanneer je later zijn gedichten, essays en kritieken zult lezen, zal je je daar rekenschap kunnen van geven. Urbain Vande Voorde schrijft een soms zware taal maar het is steeds achttien karaat Nederlands.

Onder het slurpen van een glaasje Bols vertelde de criticus me menige anecdote uit zijn lange literaire loopbaan. Hij sprak me over zijn tijdgenoten o.m. over zijn vriend Raymond Brulez die hem in zijn « Pact der Triumviren » ten tonele voert. Hij vertelde me zijn ontmoeting met de jonggestorven dichter Paul Van Ostayen in een Brussels kunstgalerijtje, en wist me ook mee te delen dat hij nog verschillende werken in zijn schuif heeft, kritische beschouwingen, gedichten en mémoires.

Johan de BRABANDER.

NIEUWE AVONTUREN VAN KUIFJE EN BOBBIE

MANNEN OP DE MAAN...

De maanraket is geland en het toverwoord « whisky » bracht de kapitein weer op z'n positieve. Iedereen is gelukkig en tevreden...

